

Előszó

a klinikák tudományát vennék igénybe; mennyien művelik még ma is földjüket úgy, mint az ősapjuk, mert hát annak is jó volt!

A földalálóknak egészen sajátágosan irányult lángelméje van. A természetvizsgáló nem törődik és ne is törődjék azzal, hogy a tőle fölfedezett természettörvénynek van-e gyakorlati haszna vagy sem. Szűk látókörűség ezért őt megítélni. Nem az az ő kötelessége és föladata. Szerencsésen irányult tehetsége arra való, hogy fürkésszen s fölfedezett tapasztalatairól hüen és jól referáljon. Majd jön a másik elme, a földaláló, aki ezt értékesíti, de aki maga rendesen nem alkalmas arra, hogy természettörvényeket kutasson, mert hisz nem láthatja előre azoknak gyakorlati hasznát. Persze élesen elválasztani a kettőt lehetetlen, mert a földaláló is akadhat újabb természeti igazságokra s a természetvizsgáló is észreveheti fölfedezésének gyakorlati jelentőségét. De rendesen nem így szokott az lenni.

És mindkét elme végtelenül hasznos az emberiségre nézve. A földaláló jelentősége közvetlenebb, érthetőbb, munkálkodásának ismerete talán gyakorlati szempontból fontosabb. Megtanuljuk őket és munkájukat megbecsülni, példájukat tán néhányan követik is, de mindenkinek lelkét magas, nemes gondolatokkal teszi tartalmassá, hogy ne csak az ő szűk kis körének ostoba kicsiségei kössék le figyelmét és tegyék terhessé az életet, hanem pillantson bele az emberiség fejlődésének fokozatos, nagyszerű színművébe, amikor aztán mosolyogva surranik át lelkünk a minden korokban egyformán gyötrelmes, aprólékos polgári kicsiségek fölött s ezzel emelkedettebbé, szebbé teszi a saját és boldogabbá a környezetének életét. Azért akartuk a földalálókat itt hüen, egységes képben bemutatni, hogy ismerjétek meg őket, a természetvizsgálókkal együtt dolgozó, az egész emberiségnek leghasznosabb, legtiszteletreméltóbb munkásait.

Cholnoky Jenő dr.